

– for spørgsmålet er jo, hvordan disse antipersonelminer indgår i de danske forsvarsplaner.

Nu er jeg ikke nogen stor militærekspert, men så vidt jeg har forstået, handler det om, at man for at undgå at skulle anvende for mange kanoner og for meget mandskab til f.eks. at bevogte grænsen til Tyskland i stedet vil udlægge nogle minefelter med panserminer, så panservognene fra en fremmed magt ikke kan køre igennem. Og for at forhindre, at disse panserminiområder kan ryddes for hurtigt, vil man sprede nogle personelminer mellem panserminerne, så det bliver vanskeligt at rydde minefelterne, og så man kan forsvare et givet område med langt mindre personel. Det er sådan, jeg har forstået det, og jeg tager selvfølgelig gerne en lektion, hvis jeg har misforstået noget.

Men det eneste spørgsmål, der ligesom rejser sig i mit hovede, er: Hvad er det for nogle panserenheder, man forestiller sig vil vælte over den dansk-tyske grænse og op gennem Jylland for at erobre Danmark? Der har været en stor diskussion om fjendebilleder, om trusselbilleder, og de arabiske lande, islam osv. har været diskuteret meget. Men jeg må indrømme, at jeg ikke helt kan få øje på den horde af islamiske panservogne, der vælter op gennem Europa og angriber Danmark. Og den dag, det trusselbillede måtte blive aktuelt, må jeg indrømme, at jeg tror, at hvis vi ikke er kommet længere, vil det nok være muligt at købe de miner i den situation, hvis der er behov for det.

Kort sagt: Da der ikke er noget trusselbillede, som nødvendiggør de miner, og da det er vigtigt at finde en international løsning, er det også vigtigt, at Danmark går foran, og derfor kan vi fuldstændig tilslutte os beslutningsforslaget fra SF.

Irene Sønderby (CD):

Der er ingen tvivl om SF's gode hensigter med dette beslutningsforslag, og det ville jo være dejligt, hvis vi kunne forbyde antipersonelminer i Danmark. Men et ensidigt dansk forbud mod disse miner duer desværre ikke til noget. Minerne er en del af det danske forsvar, og det nytter ikke noget, hvis Danmark bliver det eneste land, der har dette forbud.

At antipersonelminer er djævelens værk, er der ingen tvivl om, men det nytter ikke noget med alle de gode hensigter. Vi er nu engang nødt til at fortsætte, som regeringen allerede gør, med at kæmpe for det bedst opnåelige internationale resultat.

Landminer dræber eller lemlæster hvert eneste år 10 millioner mennesker i hele verden, og det ser vi meget alvorligt på. Et skridt på vejen kunne være at bruge selvdestruerende miner i stedet for, men det alene løser jo langtfra problemet. Der er lang vej endnu, det erkender vi, men SF's beslutningsforslag kan vi desværre ikke støtte.

I øvrigt har Røde Kors blandet sig utidigt i denne debat. Røde Kors må og skal holde sig ude af enhver form for partipolitik, da det ellers mister sin neutralitet og troværdighed, og det er desværre ved at ske i denne sag.

Poul Nødgaard (DF):

Jeg skal gøre det ganske kort.

Jeg vil godt sige til SF, at der er ikke nogen, der har brugt ordet sympati, men egentlig kan man have en vis sympati for forslaget, fordi det rører ved nogle ting, som jeg synes er utrolig centrale. Det er der også andre ordførere der til en vis grad har givet udtryk for, for det er et af verdens – specielt den tredje verdens – helt store problemer, der tages op i dette forslag.

Hvis vi nu for en gangs skyld skulle være en lille smule egoistiske, kunne vi måske glæde os over, når vi behandler forslaget, at det i hvert fald ikke er et problem, der er aktuelt i Danmark. Men som forslaget ganske korrekt beskriver, er der virkelig store problemer i den tredje verden.

Jeg synes også, jeg må rose SF for bemærkningerne til forslaget, hvor der står, at 200.000 miner er inddraget, mens 2 millioner er kommet til. Det taler sit klare sprog om, at det virkelig er et problem, som vi i den frie verden bør gøre noget alvorligt ved, både gennem vores udenrigsminister, udviklingsminister og forsvarsminister, og hvad de nu hedder alle sammen, der kommer ud på de internationale scener, og jeg håber meget, at det problem kan løses. P.t. ser det desværre ikke ud til det, men hvis vi ikke til stadighed tager fat på problemerne i stedet for bare at feje dem ind under gulvtæppet, synes jeg ikke, vi kan se os selv i spejlet, og derfor synes jeg, det er flot, at vi får dette forslag frem til behandling i dag.

Vi kan ikke støtte forslaget, og det skyldes selvfølgelig – og det tror jeg også SF vil erkende, hvis de går ind i deres lønkammer – at Danmark er en del af et internationalt samfund. Vi har nogle internationale forpligtelser i f.eks. NATO, EU osv., og her kan vi ikke lave et separat forslag for Danmark alene på dette område, men er nødt til at arbejde sammen i et større perspektiv.